

שנתהBAR.

ברחוב (שמות יד) ויטע מלך האלים ההלך וגוי. מלך האלים - זו הכנסת ישראלי. וחרי בארנו שאותה שעה בסיווע האבות לזכחת. וכשהם נמצאים אצלם, הפל נמצאים. ומשם בך נמסר בפסוקים אלו שם הקדוש, שפול בהם האבות, כמו שבארנו. פסוק אחד לפדר, אחד למלך, ואחד לפדר.

וישע מלך האלים ההלך וגוי - זה לפדר, משם שאברהם נמצא פאן וכל אותם شبאים מצדוו, ועל בך הוא לפדר כמו זה. באן התעטר אברהם בעוטומתו ועטר את הכנסת ישראלי, ואותיות אלו בלאן בדרך ישר ללקת ביום, שפתות (תהלים מב) יומם יצוחה ה' חסדו וביליה שירה עמי. ועל זה כתוב ויטע. אימתי לוזחים במשאותיהם? הנה אומר ביום, כשמPAIR השם, וזהו פסוק אחד שהוא בשבעים ושתים אותיות. שני של יצחק, בך גם גם שנמצא בשבעים ושתים אותיות, להמציא בדין לגבי המצריים ולגבי ישראלי ברחמים. ועל זה כתוב ויבא בין מלחנה מצרים ובין מלחנה ישראלי, למול אלה ולמול אלה. ויהי הענן והחשך, שבק ההוא יום של יצחק, שמען היה, ענן וחשך מפניו הוא. ומשם בך סדר האותיות למלך, (בדרכו עט) ולא בדרך ישר כמו זה.

ועל זה כל האותיות למלך, שבתוכם ויהי הענן והחשך. שבינו שגננס יצחק בדיניו, לא קרב זה אל זה. כתוב זה אל זה. אוטם שבאו מצד אברהם לא קרבו זה לזה, שחרי לא יכולו, משם שבר או זו נרבקה ביצחק, כמו

ינקין ומתרכז בגינה. והוא אוקימנא דהיא אגנא עליהו, דישראל, במא דאתמר. בתיב (שמות יד) ויטע מלך האלים ההלך וגוי. מלך האלים דא הכנסת ישראלי. והוא אוקימנא, דהיא שעתה, בסיווע דאבחן גטלא. ובכ אינון משתקחין לגביה, כלל משתקח. ו בגין בך את מסטר באליין קראי שמא קדישא, דכליל בהז אבחטה, במא דאוקימנא. חד קרא כסdra, וחד למלך, וחד כסdra.

וישע מלך האלים ההלך וגוי, דא כסdra בגין דאברהם אשתקח הכא, וכל אינון דאתו מפטריה, ועל דא איהו כסdra בגונא דא.

הבא אתעטר אברהם בעוטרי, ואעטר לה לכנסת ישראל, ואליין אהוון כלחו בארכ מישר, למיחך ביממא. דכתיב (תהלים מב) יומם יצוחה יי חסדו וביליה שירה עמי. ועל דא כתיב ויטע, אימתי גטליין במלנייהו, הוי אימא ביממא, כד נהיר שמיש. ודא חד קרא דאייהו בשבעין ותרין אהוון.

הנינא דיצחק, הכי נמי דאשתקח בשבעין ותרין אהוון, לאשתקח באדנא לגבי מצראי ולגבי ישראלי ברחמי. ועל דא כתיב, ויבא בין מלחנה מצרים ובין מלחנה ישראלי, לקביל אלין ולקביל אלין. ויהי הענן והחשך, דהכי הוא יומא דיצחק, דעיבא הוי, עננא וחשוכא מגיה הוא. ובגין בך סדרא דאתוון למלך, (פאוודה עקומה) ולא בארכ מישר, בגונא דא.

על דא אהוון כלחו למלך, דכתיב ויהי הענן והחשך, דכינוי דעאל יצחק בדינוי, לא קרב זה אל זה. כתיב זה אל זה, אינון דאתו מפטרא דאברהם, לא קריבו